

Forfatter: Gyllembourg-Ehrensverd, T. C.

Titel: Udrag fra Ægtestand

Citation: Gyllembourg-Ehrensverd, T. C.: "Ægtestand", i Gyllembourg-Ehrensverd, T. C.: *Ægtestand*, udg. af Vibeke Blaksteen, Dansk lærerforening/Skov, cop. 1982, s. 25.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-gyllem15-shoot-idm140012813486000.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Ægtestand

Han gik, og Sophie satte sig nu ind i Dagligstuen til den bestandig sovende Annette. Der var mørkt i Værelset, og det ubehagelige af en tilstedeværende ganske stum Person, der laa som en syg, de onde Luner, som paa alle Kanter omgav den unge Kone, ligesom en Fængselsmur, der udelukkede hende fra al Glæde, alt dette beklemte hendes Sind i saa høj Grad, at hun ikke kunde holde sig fra at græde. En lille Arm slyngede sig om hendes Hals, og en blød, sød barnlig Stemme spurgte: »Hvad fattes dig, søde Moder?« - Sophie greb sin Søn i sine Arme: »Jeg har Uret i at være bedrøvet, da jeg har dig, min gode Dreng,« sagde hun, virkelig trøstet. Hun lagde Ilden sammen i Kakkellovnen, satte sig ved dens muntre Lue, omslyngede den lille Dreng med sine Arme, og fortalte ham med hviskende Stemme et dejligt Eventyr, der endte med disse Ord: »Og ser du,« sagde Troldmanden, »naar man kun er taalmodig, saa er der altid en god Aand i Nærheden.«